

Energetikas

VAKARŲ STATYBOS VALDYBOS PARTINIO KOMITETO, JUNG TINIO PROFSAJUNGOS KOMITETO, KOMJAUNIMO KOMITETO IR ADMINISTRACIJOS ORGANAS

LAIKRASTIS ĮKURTAS
1980 M.
GRUODŽIO MĖN. 19 D.

Nr. 52 (408)
Kaina 1 kap.

1988 m. gruodžio 28 d.
Trečiadienis

DIDELIŲ PERMAINŲ IŠVAKARĖSE

Baigiasi dar vieni tarybinės liaudies gyvenimo metai. Kokie buvo mums šie, 1988 metai!

Visoje šalyje vyksta mūsų visuomenės atsinaujinimo, demokratizavimo procesas. Tarybinė liaudies sutinka šią šventę naujais pasiekimais, visuomeninėje gamyboje ir šalies piliečių gerovės augime.

Dėka taikios mūsų partijos ir vyriausybės pozicijos šiltesni santykiai ir pasaulinėje politikoje. Pasaulyje apribojamas ginklavimosi procesas.

Vakarų statybos valdybos kolektyvui besibaigiantys 1988 metai buvo sudėtingi, įtempti. Mūsų kolektyvo gyvenime buvo nusiųlymų, buvo ir džiaugsmo. Nemažai uždavinių

iškelia ateinantys metai.

Svarbiausias iš jų — nuo 1989 metų sausio 1 dienos organizuojamas darbas naujomis ūkininkavimo sąlygomis praktiškai įsisavinant kolektyvinės rangos ir finansavimosi principus.

Naujų metų išvakarėse linkime visiems Vakarų statybos valdybos kolektyvo darbuotojams stiprios sveikatos, taikos ir gerovės, didelės sėkmės darbe ir asmeniniame gyvenime.

Administracija.
Partinis komitetas.
Jungtinis profsąjungų komitetas.
VSV komjaunimo komitetas.

Susitikimai,
diskusijos,
konkursai

Gruodžio 13 dieną statybinių klubų įvyko miesto gyventojų susitikimas su partijos Ignalinos rajono komiteto nariais. Partijos Ignalinos rajono komiteto pirmasis sekretorius G. Masiulis papasakojo apie tai, kad numatoma reorganizuoti rajono komiteto aparatą.

Kitų rajono komiteto narių pasisakymuose nuskambėjo rūpestis gyvenvietės ateitimi, jos gyventojų užimtumu. Kalbėta ir apie tai, kur bus lietuviška mokykla, kodėl mieste taip mažai vietinių gyventojų, apie pagalbinių ūkių organizavimą, apie naujų mokyklų, vaikų darželių statybą. Taip pat susitikimo dalyviai nerimavo dėl to, kad mieste sunku nusipirkti naują laikraštį, tame tarpe ir rajoninį „Naują vagą“.

Cia buvo paskelbta, kad eilinis partijos rajono komiteto plenumas bus išvažiuojamasis, ir vyks jis Sniečkuje.

Gruodžio 24 dieną muzikinėje mokykloje įvyko steigiamoji visuomeninės organizacijos „Vienybė“ konferencija. Joje dalyvavo 120 žmonių.

Konferencija aptarė „Vienybės“ tikslus ir uždavinius aptarė programą, buvo priimti judėjimo įstatai. Įvyko „Vienybės“ tarybos rinkimai iš 16 žmonių, tarp jų — 3 Vakarų statybos valdybos atstovai. Tai V. Duškinas iš MSV-21, T. Kozlova iš SMV-1 ir A. Rodčenkovas iš ATV.

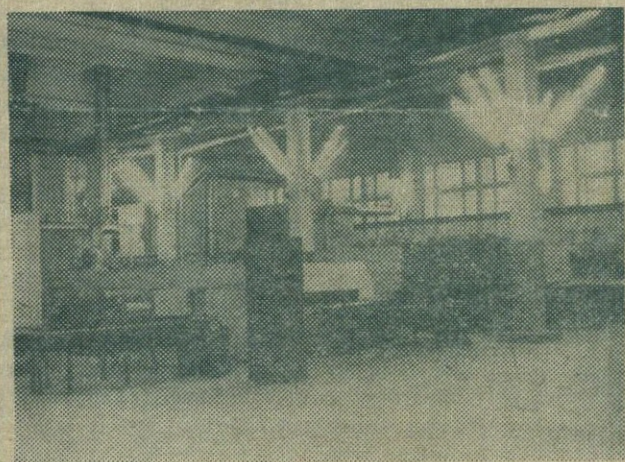
Montavimo-statybos tresto Nr. 3 darbo kolektyvo taryba 1988 metų gruodžio 23 dieną sudarė konkurso komisiją, kuri nuo 1988 m. gruodžio 26 dienos skelbia pareiškimų priėmimą iš asmenų kandidatų, o taip pat administracijos, partinių ir visuomeninių organizacijų rekomendacijas „Energospecmontažo“ gamybinių susivienijimo montavimo-statybos tresto Nr. 3 vakuojančiai viršininko vietai užimti.

Pareiškimus ir rekomendacijas priima konkurso komisijos sekretorius V. Izotova, GDS MSV-1. Telefonai 2-69-85 ir 2-60-88 nuo 10 iki 17 valandos kasdien, iki 1989 metų sausio 13 dienos.

MST-3 konkurso komisija

„Energetiko“ informacija.

Naujametinės

statybinių dovanos

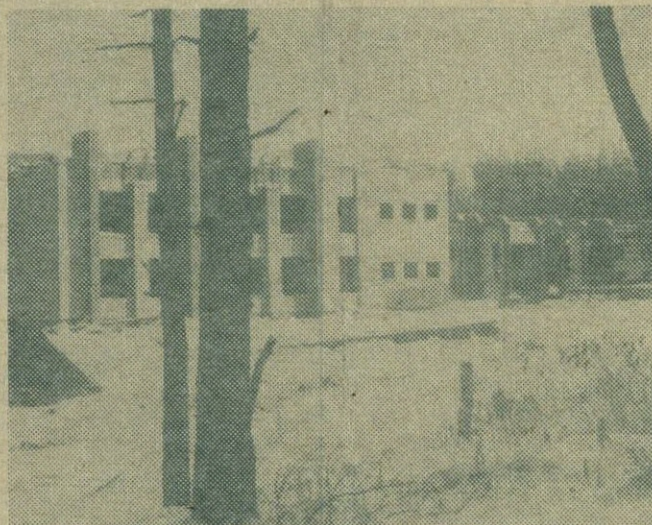
Naujametinės statybinių dovanos — vienos iš pačių laukiamiausių. Kas gali būti džiugiau, kaip Naujųjų metų išvakarėse gauti ligoninės korpusą, kuriame medicinos darbuotojai jau pradėjo ruošti patalpas būsimiems savo pacientams? Arba duonos kepykla, statyta ilgai ir su dideliais sunkumais, bet jau

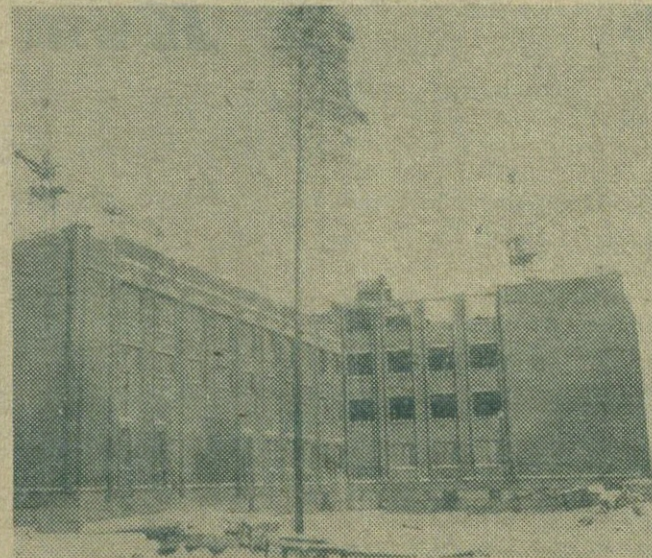
paruošta tam, kad kepti duoną ir pyragą? Arba pirtis, kurios atidarymo laukia su nekantrumu karšto garo mėgėjai?

1988 metai buvo pakankamai dosūs socialiniais-kultūriniais-buitiniais objektais. Jau aptarnauja pirkėjus nauja universalinė parduotuvė antrame mikrorajone. Greta statomo viešbučio išaugo maisto prekių parduotuvė. Sportininkai džiaugiasi futbolo lauku ant Visagino ežero kranto.

Eilę naujų objektų pastatė Vakarų statybos valdybos darbuotojai už Sniečkąs ribų. Dūkšte — mokyklos priestatą. Ignalinoje — vanden-tiekio tinklus ir rezervuarą. Ceikiniuose — valgyklą, sodininkystės ūkyje bendrabutį. Sąžiningai atliekamą darbą — vienas iš pagrindinių mūsų statybinių bruožų — įvertinti gali kiekvienas, dargi nespecialistas.

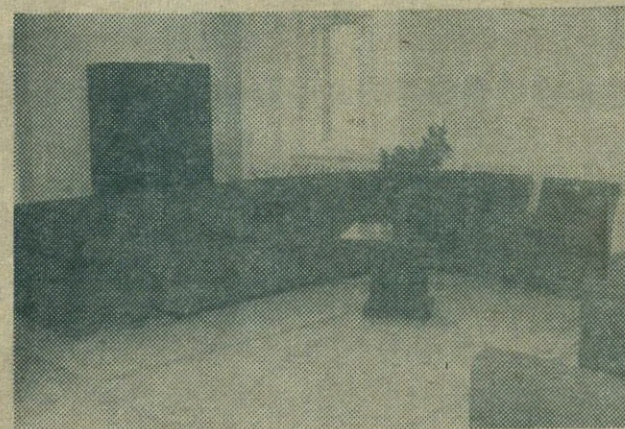
N. ČIPLIENĖS nuotraukos.

O ką ruošia ateinantys metai? Naujų objektų pradžia padaryta jau dabar. Atliekami darbai pionierių stovykloje, viešbutyje, vidurinėje profesinėje technikos mokykloje, stadione, administraciniame Vakarų statybos val-

dybos pastate, dviejuose vaikų darželiuose, bibliotekoje, prekybos centre.

Nuotraukose: vienas iš duonos kepyklos cechų; ligo-ninė ruošiasi priimti ligo-nius; pionierių stovykla; mokykla Nr. 4.

Žmonės, likite žmonėmis!

Mes gyvename įdomiame, nerimastingame laikotarpyje. Kiekviena diena atneša kažką naujo, neįprasto, neįtikėtino. Mūsų tautiečių veidu dažniau ir dažniau nusirita džiaugsmo ašara: „O, kad būtų sulaukęs to laiko...“ — atsidūsta ne viena žilagalvėlio siela, prisimindama savo artimuosius, pažįstamus, išėjusius amžinam poilsin. Iki šiol iš aukšto ir iš tolo žvelgėme į žmogų, todėl ir kartais mums viskas taip gražu, tauru, gera. Rūpinomės skaičiais, procentais, planais, o žmogus, būdamas pasijusi žmogumi tik atvėrus savo namų duris. Išsivadinome vienas kitą biurokratais, nutarėme, jog mūsų tauta alkoholiškė. Apšaukėme net savo tautiečius, jei kilo įtarimas, kad gali būti „priemašos“, „kacapai“. O dabar išskėlėme trispalvę prisigėmę tokią pat prie atlapo ir pasidarėme staiga švariais, sąžiningais. Ir dar, lietuvių gėdai, — išrinktaisiais.

Gerbiamas tautietie, kaip tu gražiai kalbėjai mažo mitingėlio metu, tuomet, rugsėjį, tam žemės pakraštelyje, kai apjuosęs „Gyvybės žiedu“ elektrinę buvai toks iki ašarų nuosirdus. Ir kaip abejingai tu palikai šalikelėje, tą sužvarbusį keturmetį berniuką, keliantį kartą su tėveliais rankytę, kad tu sustotum ir pavežėtumė vos keletą kilometrų. Tame lauke šaukėme „Gėdai!“ mūsų vyriausybei, kuri neleido mitinguoti. Ir tas pats žodis nejučia išsprudo vaikučui, iš pačios širdies. O mašinos, daugumoj pustuštės, švilpė vėjelį pro šalį...

Tautietie, kun tu taip skubai! Sustok ir pažvelk, ar nepravažiavai ko nors? Tik dabar žmogus imi suprasti, kodėl kitos tautos širdis (ne tik rusų) ima vis dažniau virpėti, instinktyviai priešintis lietuviui. Ir ar galima ramiai gyventi, kurti, kai aplink vaidai, nesutarimai?

Gera apmąstykite, kodėl mūsų lietuvių nutraukia pusėje žodžio, gal mes patys besikubėdami kur nors labai sukludome? Gerai pagalvokim, ar nepadarėme didžiulės klaidos, neužkirsdami kelio, nenustverdami už pakarpos tų, kurie teršia mūsų Sąjūdžio vardą? Jei kalbėsime atvirai, štai kokie klausimai kyla šiandien sniekiečių: „Ar leis dar mums čia gyventi?“, „Ar tik Sąjūdis nesuka Lietuvos į kapitalizmą kelį?“.

Ir tai klausimai, kuriuos pateikia ne mokyklinukai, o suaugę žmonės su aukštuoju išsilavinimu. Vadovai, kurių pozicijos klausia visi dirbantieji. Gėda, nėra kur dėtis, klausantis tokių samprotavimų. Nuo kada mūsų barzdocių senovės lietuvių ginė svečią iš savo namų? O jei jis atvažiuo čia gyventi, tegul ir jaučiasi taip pat pilnateisiu Lietuvos žmogumi. Jei tautietis gali ramiai širdimi atidaryti autobuso duris ir paprašyti kitataučio išlipiti, tai aš norėčiau priminti profesoriaus V. Landsbergio žodžius: „Tuomet ir aš išlipsiu, važiuokite, tautiečiai, toliau vieni“.

O mūsų jaunimas? Jis turi būti mokomas tik draugiškumo, nuosirdumo, atvirumo, nes jokiais įstatymais, jokiais bausmėmis nepriversime žmogaus būti žmogumi. Nereikia dairytis į šalį ir ieškoti, grubiai tariant, priekabių, kad lietuvis štai taip atsakė rusui anai pat paklausus. Vienas vienintelis kelias ar lietuvių, ar rusų, ar baltarusių gyvenant Lietuvoje ir kuriant jos savarankiškumą — draugystė, nuosirdumas. Jei reikia — ir ginčas, bet viską darant apgalvotai, neįžeidinant vienas kito.

Kreiva akimi, nepatinkliai lietuvis žvelgia į tą mūsų amžiaus gigantą, elektrinę. Tai juk suprantama: nuo amžių amžių ūkininkas laikosi įsikibęs gimtos žemės lopinėlio, nes ji jam šventa, niekuo nepakeičiama. Ji duoda jam, ji paguoda! Įsiklausykime į tą nuosirdų sielos šauksmą, supraskime, kad čia išsisi protėvių širdys, ir nori lietuvis, kad ta žemė būtų amžina, žydėtų sodais, ant kasdienio stalo garuotų šviežias duonos kepalėlis. O jei į nevilį veda ta neįlemta Černobylio tragedija, gaisrai, vienas po kito įsiliepsnoję Ignalinos atominėje elektrinėje, tai, matoma, yra ir priežastis, keliant žmogui bėkštavimus. Nuspręskime visi ramiai, kaip toliau mums gyventi, juk respublikai reikia daug darbo rankų. Ir jei žmonės, gyvenantys Sniečkuje, nerimauja, jog neteks darbo, reiks važiuoti į pasaulį laimės ieškoti, reikėtų vieną kartą susitikti kažkuriam iš respublikos vadovų su tais žmonėmis ir nuosirdžiai, be tribūnų, be plojimų, atvirai pakalbėti. Tik nebeklijuokime daugiau priešo etiketės vienas kitam.

Tokia be galo trumpa laiko atkarpėlė, kurioje žmogui leista būti tarp žmonių. Būkime atsakingais vienas už kitą. Per mažai mums duota gyventi, kad pridaryt klaidų, dar ir ištaisyti jas spėtumė. Tad, žmonės, būkime žmonėmis!

N. VIŠOCKIENĖ

Radiacinis stovis

Sniečkuje nuo gruodžio 19 d. iki 25 d. išmetamų į atmosferą radioaktyvių medžiagų kiekis normos ribose svyravo: inertinės radioaktyvios dujos sudarė nuo 3,3 iki 8,6 proc. leistinos normos (LN),

ilgaamžiai nuklidai nuo 0,2 iki 1,2 proc. LN, 131 jodo — nuo 1,7 iki 16,7 proc. LN. Gama spindulių dozės stiprumas Sniečkuje 9—11 mikro R/h.

REDAKCIJOS ADRESAS: 234761, Lietuvos TSR, Ignalinos rajonas, Sniečkus, Vakarų statybos valdyba; tel. 26128, 26971. ● Redaktorė A. POLETAJEVA. Laikraštis išeina lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Iškišioji spauda. Formatas A-3. 0,25 spaudos lanko. Tiražas 300. Užsakymo Nr. 3467 Rinko ir spaudė Utenos spaustuvė. Utena, Komjaunimo 33, telefonas 54787, ind. 67311.

«Энергетик». Орган парткома, объединенного построеного комитета профсоюза № 150, комитета комсомола и администрации Западного управления строительства. Редактор А. Полетаева. Снежук. На литовском языке.

ŽMOGUS — ŽMOGUI

Paskutinės išeinančių metų dienos. Tokiu metu paprastai iš viso to, kas įvyko, mintyse atrenki svarbiausią ir esmingiausią. Ir tokia jau žmogaus prigimtis, kad dažniausiai prisimeni gerą. Meni žmones, suteikusių tau džiaugsmą, senus ir naujus gerus draugus.

PASKUBĖJO Į PAGALBĄ

Sunkus išbandymas, tekęs armėnų tautos daliai, nusinėjęs dešimtis tūkstančių žmonių gyvenimų, mūsų sukelia ne tik skausmą, užuojautą, bet ir norą suteikti realią pagalbą.

Visa šalis į nelaimės rajonus siunčia traukinių sąstatus su technika, įrengimais, siunčia specialistus. Yra šiame sraute ir sąstatas iš Sniečkaus.

Tūkstančius litų kraujo ir kraujo preparatų davė Tarybų Sąjungos ir užsienio šalių piliečiai tam, kad išgelbėti nukentėjusių gyvybes. Į tą srautą įsiliejo ir Snieckiečių donorų kraujo lašelis.

Tiktai gyventojų atmintyje liko Spitako miestas, dešimtys kaimų, kiti Armėnijos miestai ir gyvenamieji punktai. Milžiniška jėga sugriovė nelaimės rajonus, palikdama be pastogės daugelį tūkstančių žmonių. Miestų ir kaimų atstatymas pareikalaus didelių materialinių išlaidų. Valstybė, be abejo, išskiria būtinas lėšas. Bet niekuo neįkainojamas rublis, kurį uoliai žmogus iš širdies ištiesdamas nukentėjusiems pagalbos ranką.

Prėjus savaitei po tragedijos, Vakarų statybos valdybos padalinių kolektyvai pašto perlaidomis, per taupomąsias kasas nusiuntė daugiau, kaip 20 tūkstančių rublių. Ypač žymios sumos surinktos statybos valdybos kolektyvuose — ATV trečiojoje autobazėje, SMV-1, MPV-12, SMV-10. Vakarų statybos

valdybos vyresnysis inžinierius N. Teplychās į sąskaitą 700412 pervėdė 100 rublių, informacinio centro viršininkas B. Gorevas — 50 rublių. Premijas už trečio ketvirčio darbo rezultatus 320 rublių sumai pervėdė montavimo statybos tresto Nr.3 pramonės įmonių baras. O iš viso tresto darbuotojai surinko 9 tūkst. rublių.

Vakarų statybos valdyba iš materialinio skatinimo fondo Armėnijos pagalbai išskyrė 30 tūkstančių rublių.

Gruodžio 17 dieną miesto statybos objektuose vyko šeštadieninė talka. Uždirbtos joje lėšos taip pat bus pervestos į Armėnijos fondą.

Žmonės dirbo savo pastoviose darbo vietose, o taip pat pridudamuose šiais metais objektuose, ligoninės miestelio pagrindiniame ir sterilizavimo korpusuose, pirties-sveikatingumo komplekse. 120 statybos valdybos žmonių — gyvenamajame name, prekybos centre — statybos montavimo valdybos Nr. 5 aparato darbuotojai. Dirbo nusiteikę, žinodami, kad uždirbtos lėšos bus perduotos nukentėjusiems nuo žemės drebėjimo.

Baldus surinko naujojoje ligoninėje Ignalinos atominės elektrinės darbininkai. Uždirbtos šeštadieninėje talkoje lėšos taip pat pervestos Armėnijai į pagalbos fondą, nukentėjusiems nuo žemės drebėjimo.

A. MAKSIMOVA.

YRA PATIKIMI DRAUGAI

— Mes, Zarasų mokyklos-internato auklėtiniai ir pedagogai, pačiais nuosirdžiausiais padėkos žodžiais norime kreiptis į savo draugus — žmones iš Sniečkaus miesto. Sunku, tiesiog neįmanoma įvertinti pagalbą, kurią jie mums suteikė.

Vakarų statybos valdybos jėgomis buvo daromas mokyklos cinamasis remontas ir kuriamas gerbūvis aplink ją už 100 tūkstančių rublių. Montavimo statybos trestas išskyrė mums 15 tūkstančių rublių. Didelis ačiū jmonių ir organizacijų kolektyvams, Sniečkaus gyventojams, pervadusiems pinigų į Zarasų mokyklos-internato specialią sąskaitą. Mes džiaugiamės baldais, kurie mokykloje atsirado mūsų šefų dėka. Vaikai iki šiol mena dovanas, kurias jie gavo iš mielų vyresniųjų draugų.

Ypač mus pradžiugino naujiena, kad Vakarų statybos valdyba rado galimybę per artimiausius du metus padaryti mūsų mokykloje-internate kapitalinį remontą, kuris yra labai reikalingas. Aišku, kad be tokios pagal-

bos, visa tai būtų mums neišsipildžiusia svajone dar ne vienerius metus.

Nūnai atsirado ir dar viena naujovė. Išeiginėmis ir švenčių dienomis kai kurie mūsų vaikai galėjo pasisvečiuoti tikrose šeimose. Gali būti, kad tai kiek keistai skamba, tačiau dalis mūsų vaikų nežino, kas tai šeima, namų aplinka. Taip jau nelengvai susiklostė jų likimas. Kiek šilumos, švelnumo, gerumo davė mūsų vaikams Konstanskių, Jakuševų, Podkorytovų, Bražnikovų, Jaroslavavų šeimoms. Norisi tikėtis, kad šių žmonių geraširdiškumas grįš vaikų pagarbą ir meilę jiems. Juk iš jų pareikalauta nemaža kantrybės, savitvardos, dargi vyriškumo, kad sušildyti vaikų širdis priversti jas palikti žmogaus gerumu.

Mes manome, kad mūsų draugystė ateinančiais metais bus dar tvirtesnė, duos savų gerų vaisių. Laimės jums, brangūs mūsų draugai, pasisekimo darbe, šeimyninės šilumos ir visokeriopos sėkmės!

Kam poilsis, o kam—darbas...

Piešinius naujametiniam „Energetiko“ numeriui paruošė dailininkas L. Lebidokinas.